

sest ma ollen selle wõera herraga kibla wäd-
nud, selle peäle, et sa ial ei walleta. Siin
kingin sulle 50 rubla, olle ja jä nenda truisk
ja ustawaks, kui sa tännine olled olnud."

Wõeras härra panni sedda truust wägga im-
meks, maksis need 500 rubla hea melega ja
olli wägga rõmus, ei temma niisuggust meest
olli näinud, kes ial kõwwerust ja wallet ei
sallinud.

Tallomees läks kohto ja kobbus küssis, mis
ta piddi tahtma. — „Ma tahtsin omma sullase
peäle kaebada.“ — „So, so“, kostis kobbus;
„agga“, ütles kobbus, „pühhas kirjas seisab
ommeti luggeda: „Jõsand, ärra minne mitte
kohto omma sullasega!“

„Jah! se on tõssi“, kostis mees, wõttis
mütsi, jättis Jummalaga ja läks kojo.

Mees pekkis ühte poiñkest igga päaw ulitsa
peäl, kui ta möda linna käis. Üks halle süd-
damega mees tulli temma wasto ja küssis:
„Kule sõbber, mikspärrast peksad sa omma poega
igga päwa nenda armutumal wiisil?“ — „Se
ei olle minno poeg, waid üks suggulane, kes
omma lusti pärrast mind wahhel kuulma tulleb.“
